Portfóliójából választottuk az idézetet, amely végigkísérte pályáját: „Nem lehet elég korán kezdeni.”A pedagógus szakma iránti érzékenység már óvodás korában kezdődött, szülei elmondása szerint már akkor maga köré gyűjtötte az utca összes gyermekét, kicsiket-nagyokat, és tanította őket. A fonyódi Karikás Frigyes Gimnáziumban érettségizett, azt követően gyermekfelügyelőként kezdett dolgozni a somogyvári Kisegítő Iskola és Diákotthonban. Munkahelyválasztásában meghatározó volt gyermekkori élménye, ugyanis a szomszédságában egy halmozottan sérült fiatalember élt, és Nóra úgy érezte, hogy hozzá hasonló emberekkel, gyermekekkel szeretne foglalkozni.

1984-ben lakhelyén, az öreglaki Kisegítő Iskola és Diákotthonban vállalt munkát, majd jelentkezett és felvételt nyert a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskola oligofrénpedagógia-logopédia szakára. A diploma megszerzése után a gyógypedagógiai tanári munka mellett a beszédhibások logopédiai terápiáját is ellátta, ezen kívül az iskola énekkarát vezette. Az 1996-97-es tanévben elismerő oklevelet kapott kimagasló tanári munkájáért, ami önmagában is nagy érdem volt számára, de a tanítványai s szüleik elismerését ennél is fontosabbnak érezte. 15 év gyermekfelügyelői, majd gyógypedagógiai tanári munka után 1999-ben került a Somogy Vármegyei Pedagógiai Szakszolgálat Marcali Tagintézményébe logopédusként.

Vágya a szakmai megújulásra, a teamben való munkára, találkozott az intézményi célokkal, elvárásokkal; továbbképzések, önképzések, szakvizsga révén megvalósulhatott. Több alkalommal vett részt a Soproni Logopédiai és Pedagógiai Napok rendezvényein, szakmai konferenciákon, tehetségsegítő tanterv módszertanának készítésében, helyi képzésben, vezette és segítette egyetemi hallgatók terepgyakorlatát, vállalta a pedagógusminősítés izgalmait. Nyitott volt innovatív módszerek befogadására és alkalmazására, az óvodás korúaknak és a középiskolás korosztálynak -pályázati lehetőséget kihasználva- önismereti és kommunikációs tréningeket tartott, érzékenyítő tréningeken vett részt, tehetségvárományos gyerekeket táboroztatott, afáziás felnőttet látott el. Kezdetektől részt vett a vidék óvodáinak, iskoláinak logopédiai ellátásában, ami alapja volt a mai utazó gyógypedagógiai szolgáltatásnak. 2002-ben elismerő oklevéllel jutalmazták e szolgáltatásban végzett kiemelkedő munkáját. Az ellátott gyermekekhez, szüleikhez, intézményeihez szeretettel fordult, ragaszkodott hozzájuk, bizalmas kapcsolatot alakított ki velük. Munkaközösségében mindenkor a szakmai minőséget képviselte.

A pedagógiai szakszolgálati munka iránt mélyen elköteleződött. Munkája során jellemezte a gyermekek, fiatalok érdekeinek maximális figyelembevétele, a szülők, pedagógusok, oktatási-nevelési intézmények segítése, munkatársai emberi és szakmai támogatása. Gyógypedagógusként, logopédusként, munkatársként, emberként egyaránt a következő szavakkal lehet jellemezni: türelem, szeretet, figyelem, hűség, szakmai tudás és következetesség.

A Belügyminisztérium Vincze Eleonóra részére nyugdíjba vonulása alkalmából Pedagógus Szolgálati Emlékérmet adományoz.